

เดือนการระบาดศัตรูพืชและการรักษาพืช จังหวัดชุมพร

ไม้ผล/ไม้ยืนต้น

ช่วงเดือน เมษายน ๒๕๖๑

ทุเรียน/มังคุด/ลองกอง

ศัตรูพืช : ตัวหนวดยาว

การนำไปใช้ : เขตกรรม/สารเคมี

ทุเรียน

ศัตรูพืช : หนอนกินขั้วผล

การดูแลรักษา: ชีววิธี/สารเคมี

ไม้ผล

การดูแลไม้ผลช่วงแล้ง

ยางพารา

การดูแลยางพาราเล็กช่วงแล้ง

พืชผัก

กวาดตุง, ชะอม

ศัตรูพืช : หนอนคืบ

การดูแลรักษา :ชีววิธี/สารชีวภัณฑ์

ฝักระวังพิเศษ

ช่วงนี้ ฝักระวัง
เพลี้ยไฟ ไรแดง
แมลงค้ำหนามและ
การดูแลสวนช่วงแล้ง
เป็นต้น

พบปัญหาศัตรูพืชปรึกษา
กลุ่มอารักขาพืช
สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร
๐๗๗๕๙๖๒๕๖-๑๗

ประสงค์ บุญเจริญ
สุเทพ ตามพะปึงณะ
เพ็ญฤดี สุขแก้ว
พจณีย์ รียาพันธ์
น้ำฝน ลือขจร

กลุ่มอารักขาพืช

W ๓๕/๒๕๖๑ สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร

ด้วงหนวดยาว(ด้วงป่าหนามจุดขนด้า)

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Batocera rufomaculata* (De Geer)

ลักษณะการทำลาย ตัวเมียวางไข่ในเวลากลางคืนโดยบินมาเกาะต้นทุเรียนและไต่หาตำแหน่งที่เหมาะสมตามลำต้นและกิ่งขนาดใหญ่ ในสวนที่มีการระบาดของรุนแรงพบหนอนด้วงหนวดยาววัยต่างๆ ในต้นทุเรียน เฉลี่ย ๔๐-๕๐ ตัวต่อต้น ตัวหนอนจะกัดกินซอนไซไปตามเปลือกไม้ด้านใน หรืออาจกัดควั่นเปลือกกรอบต้น ขณะหนอนยังเล็กอยู่สังเกตเห็นไม่เห็นร่องรอยการทำลาย แต่เมื่อหนอนโตขึ้นจะพบขุยไม้ละเอียดซึ่งเป็นมูลของหนอนบริเวณรอยทำลายจะสังเกตเห็นก็ต่อเมื่อหนอนโตและอาจเจาะเข้าเนื้อไม้ หรือกินควั่นรอบต้นทุเรียนแล้ว ซึ่งจะมีผลทำให้ท่อ

น้ำที่อาหารถูกตัดทำลายเป็นเหตุให้ทุเรียนเริ่มทรุดโทรม ใบร่วง และยืนต้นตายได้ เนื่องจากตัวเต็มวัยมีอายุชั้ยยาว ทำให้ช่วงระยะเวลาการวางไข่ยาวนาน ในต้นหนึ่งๆ จึงพบไข่และหนอนระยะต่างๆ กันเป็นจำนวนมาก **วงจรชีวิต**ด้วงหนวดยาวเจาะลำต้นในทุเรียน ส่วนใหญ่เป็นด้วงป่าหนามจุดนูนดำ (Batocera rufomaculata De Geer) ซึ่งตัวเต็มวัยเป็นด้วงหนวดยาวขนาดลำตัว ๔ - ๖ เซนติเมตร สีน้ำตาล เพศผู้มีหนวดยาวกว่าลำตัว เพศเมียหนวดเท่าๆหรือสั้นกว่าลำตัว ด้วงหนวดยาวชนิดนี้จับคู่ผสมพันธุ์และวางไข่ในเวลาากลางคืน มีพฤติกรรมชอบวางไข่เข้าบนต้นเดิม ไข่มีลักษณะยาวรีคล้ายเมล็ดข้าวสารสีขาวขุ่น ขนาด ๒ x ๖ มิลลิเมตร ระยะไข่ ๗ - ๑๔ วัน หนอนที่ฟักใหม่สีขาวครีม เริ่มกัดกินไซลอนใต้เปลือกไม้ และถ่ายมูลออกมาเป็นขุยไม้ติดอยู่ภายนอกเป็นระยะๆ ตามเส้นทางที่หนอนไซลอนอยู่ใต้เปลือกไม้ หนอนโตเต็มที่มีขนาดยาว ๘ - ๑๐ เซนติเมตร ระยะหนอน ๒๘๐ วัน จากนั้นจะเริ่มเจาะเข้าเนื้อไม้แข็ง หดตัวและเข้าดักแด้ ซึ่งมีรูปร่างแบบ exarateจากระยะเริ่มหดตัวจนออกเป็นตัวเต็มวัยใช้เวลา ๒๔ - ๒๙ วัน และพักอยู่ในโพรงดักแด้ ๗ - ๘ วัน จึงเจาะออกสู่ภายนอก

การป้องกันกำจัด

๑. หมั่นตรวจสอบเป็นประจำ โดยสังเกตรอยแผลจากการวางไข่และการทำลายของหนอนและเก็บทำลายเพื่อตัดวงจรการระบาด
๒. ลดจำนวนหนอนโดยกำจัดตัวเต็มวัยด้วงหนวดยาว โดยใช้ไฟส่องในช่วงเวลา ๑๙.๐๐-๒๔.๐๐ น. หรือใช้ตาข่ายตาถี่พันหลวมๆ รอบต้นเพื่อดักจับตัวเต็มวัยทำลายทิ้ง
๓. แหล่งที่มีการระบาดรุนแรงให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลงชนิดดูดซึม เช่น อิมิดาโคลพริด ๑๐ % เอสแอล อัตรา ๓๐ มิลลิลิตร หรือ อเซตามิพริด ๒๐% เอสพี อัตรา ๓๐ กรัม หรือ ไฮอะมีโทแซม ๒๕% ดับบลิวจี อัตรา ๔๐ กรัม/น้ำ ๒๐ ลิตร โดยใช้อัตราน้ำ ๕ ลิตร/ต้น พ่นให้ชุกเฉพาะบริเวณลำต้นและกิ่งขนาดใหญ่ ๒ ครั้งห่างกัน ๑๔ วัน ในแหล่งที่มีการระบาดรุนแรง อาจต้องพ่นสารทุกๆ ๓ เดือน
๔. กำจัดแหล่งขยายพันธุ์ โดยตัดต้นทุเรียนที่ถูกทำลายรุนแรงจนไม่สามารถให้ผลผลิตและเผาทิ้ง เพื่อให้ไม่ให้เป็นแหล่งสะสมการระบาดทำความเสียหายต่อทุเรียนต้นอื่นต่อไป

หนอนคืบ (Semilooper, Family Noctuidae Order Lepidoptera)

ลักษณะการทำลาย เป็นแมลงศัตรูที่ทำความเสียหายต่อผักได้หลายชนิด ในระยะแรกตัวหนอนจะกัดกินที่ผิวใบ เมื่อตัวหนอนโตขึ้นจะกัดกินใบทำให้เป็นรอยแหว่งเหลือแต่ก้านใบ แมลงชนิดนี้จะทำลาย โดยกัดกินใบเป็นส่วนใหญ่และการทำลายเป็นไปอย่างรวดเร็ว

ลักษณะและวงจรชีวิต ด้มีสีรูปยาวรี ริมปีกคู่หน้ามีรอยเว้า สีค่อนข้าง สดใส โดยมีสีน้ำตาลทองเป็นพื้น แล้วมีริ้วเป็นลูกคลื่นสีน้ำตาลแกัดตามขวาง ไขว้างเดี่ยวๆ บนใบ ขาคู่แรกตอนปลายลำตัวหายไป หนอนจึงงอลำตัวส่วนกลาง เพื่อเคลื่อนไหว หัว ลำตัว และขาสีเขียวอมเหลืองซีด หนอนโตเต็มที่ ยาวประมาณ ๓๐ มิลลิเมตร การเข้าดักแด้ หนอนสร้างรังล้อมระหว่างใบ ที่ถูกพับหรือในเศษขยะ บนพื้นดินซีฟจักร ระยะไข่ ๓-๔ วัน ระยะหนอน ๙-๑๑ วัน ระยะก่อนเข้าดักแด้ ๑-๒ วัน ระยะดักแด้ ๘-๙ วัน ด้มีเสื่ออายุ ๑๘-๓๐ วัน รวมอายุขัย ๓๙-๕๖ วัน ด้มีเสื่อตัวเมียตัวหนึ่งวางไข่ได้ ๑๒-๒๔ ครั้ง จำนวน๒๔๗-๖๐๗ ฟอง

ศัตรูธรรมชาติ ด้มีตัวเบียน ด้มีด้มีแมลงวันลาย (Tachinid fly, Sturmia sp.) แตนชาลชิด (Chalcid wasp, Brachy-meria sp.) แตนอิกนิวโมนิด (Ichneumonid wasp, Xanthopiimplapunctator) แตนแบรคอนิด (Braconid wasp, Apanteles sp.)

พืชอาหาร หนอนคืบกะหล่ำสามารถทำลายในพืชผักและพืชอื่น ๆ ได้หลายชนิดที่สำคัญ ได้แก่ กะหล่ำปลี กะหล่ำดอก คื่นฉ่ายบัท คะน้า มันฝรั่ง ผักกาดขาวปลี ผักกาดเขียวปลี ผักกาดหอม ผักกวางตุ้ง และผักกาดขาวชะอม เป็นต้น

การป้องกันกำจัด

๑. กัดักกาวเหนียวสีเหลืองจำนวน ๘๐ กัดักต่อไร่ สามารถลดการใช้สารฆ่าแมลงมากกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์
๒. การใช้โรงเรือนตาข่ายไนล่อน หรือรู้จักทั่ว ๆ ไปว่าผักกางมุ้ง พบว่า สามารถป้องกันแมลงศัตรูพว กหนอนผีเสื้อ ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งนี้โรงเรือนตาข่ายไนล่อนต้องปิดอย่างมิดชิดตลอดเวลา เพื่อป้องกันแมลงที่อาจเีตลอดเข้าไป
๓. การใช้แตนเบียนไข่ อัตรา ๖๐,๐๐๐ ตัวต่อไร่
  ๔. การใช้เชื้อไวรัสNPV ควบคุมการระบาด
  ๕. การใช้เชื้อแบคทีเรีย (Bt.)

๖. การใช้สารฆ่าแมลงหากพบมีการระบาดพ่นด้วย อะบาเม็กติน (เวอร์ทิเม็ค๑.๘%EC) ไดอะเฟนไท ยูรอน (โปโล ๒๕%SC) คลอร์ฟินาเพอร์ (แรมเพจ๑๐%SC) ฟิโปรนิล (แอสเซนด๕%SC) เป็นต้น โดยแนะนำ ให้มีการฉีดพ่นสลับพวว่า ให้ผลดี

กลุ่มอารักขาพืช

W ๓๗/๒๕๖๑ สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร

หนอนกินข้าวผล หนอนบู่ปีกเหลือง (Stalk-eating caterpillar)

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Orgyiapostica*

ลักษณะการทำลาย หนอนที่ฟักออกจากไข่ใหม่ ๆ จะเกาะกลุ่มกันอยู่ที่บริเวณวงไข่ เมื่อโตขึ้นจะแยกย้ายไปทำลายดอก ก้านดอก และก้านผลอ่อน หนอนชนิดนี้จะทำความเสียหายมากในช่วงผลอ่อน โดยจะกินข้าวผลและก้านผลจนเป็นรอยคดเคี้ยวและทำให้ผลอ่อนร่วง

รูปร่างลักษณะและชีวประวัติ ระยะไข่ ๕ วัน ระยะหนอน ๑๓ - ๑๕ วัน ระยะดักแด้ ๗ วัน ตัวเต็มวัย : ตัวเมีย ๗ - ๘ วัน ตัวผู้ ๕ วัน

พืชอาศัย เช่น ต้นมะขาม กวางตุ้ง คენห่า ต้นหูกระจง หญ้า ต้นไม้อื่น ๆ

ศัตรูธรรมชาติ

ตัวห้ำ : มวนพิฆาต *Eocantheonafurcellata* ,มวนเพชรฆาต *Sycanuscollaris*, ต่อหลวง ต่อรังแมงมุม

ตัวเบียน : แตนเบียนโคทีเซีย *Cotesia* sp. , แตนเบียน Braconidae และ Ichneumonidae

เชื้อโรค : เชื้อราขาว *Beauveria bassiana*

การป้องกันและกำจัด

๑. ติดตามสถานการณ์หนอนกินข้าวผลและศัตรูธรรมชาติ สุ่ม ๑๐% ของต้นทั้งหมด ๗ วัน/ครั้ง ตรวจนับ ๕ ผล/ต้น ทั้งหนอนกินข้าวผลและศัตรูธรรมชาติ
๒. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติไว้ควบคุมหนอนกินข้าวผลตามธรรมชาติ
๓. ใช้เชื้อบาซิลลัส ทูรินจิเอนซิส (บีที) อัตรา ๒๐ - ๓๐ กรัม/น้ำ ๒๐ ลิตร เมื่อพบหนอนกินข้าวผล ๑ - ๒ ตัว/ผล (ใบ) (ควรใช้สลับกับสารสะเดา)
๔. ตัดผลที่ถูกทำลายและไม่สมบูรณ์ในระหว่างการตัดแต่งผลแล้วเผาทำลาย
๕. ใช้กับดักแสงไฟสีน้ำเงิน-ดำ (black-blue light trap) ล่อตัวเต็มวัยมาทำลาย
๖. ใช้สารธรรมชาติจากพืช เช่น ใช้สารสกัดสะเดา ดังนี้ :
สกัดสารสะเดาจากเมล็ดสะเดาบดละเอียดด้วยน้ำ โดยใช้เมล็ดสะเดาบดละเอียด ๑ กิโลกรัม : น้ำ ๒๐ ลิตร แช่ทิ้งไว้ ๑๒ ชั่วโมง กรองกากสะเดาออกด้วยผ้าขาวบาง นำสารสะเดาที่ได้มาผสมกับสารจับใบไตรตัน ซีเอส๗ (TRITON CS๗) ๒ มล. แล้วนำไปใช้ทันที ใช้ฉีดพ่นเมื่อพบหนอน ๑ - ๒ ตัว/ผล (ใบ) และหยุดใช้ก่อนเก็บเกี่ยวผล ๑๕ วัน เพื่อให้สีผลสุกเป็นปกติข้อสังเกต : หลังจากการใช้สารสะเดาพบว่า หนอนกินข้าวผลถูกทำลายโดยแตนเบียนโคทีเซียสูงกว่า ๙๕% ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสารสะเดามีความปลอดภัยต่อสิ่งมีชีวิตที่เป็นประโยชน์ โดยเฉพาะศัตรูธรรมชาติของศัตรูพืช
๗. ใช้สารเคมีใช้เมื่อพบผลถูกทำลายมากกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อต้น หลังการตัดแต่งผล ใช้เฉพาะบริเวณที่ผลถูกทำลายถึงระดับเศรษฐกิจเท่านั้น และหยุดพ่นก่อนเก็บเกี่ยวผล ๒๐ วัน สารเคมีที่แนะนำ ฟลูเฟนทอกซuron ๕% EC อัตรา ๒๐ - ๔๐ มล./น้ำ ๒๐ ลิตร

กลุ่มอารักขาพืช

W ๓๘/๒๕๖๑ สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร

การดูแลรักษาไม้ผลช่วงแล้ง

การดูแลรักษาต้นไม้ผล ให้ผ่านพ้นช่วงแล้ง ในสถานการณ์เข้าสู่ช่วงฤดูร้อนภัยแล้งกำลังมาถึงชาวสวนผลไม้มีความจำเป็นต้องมีการจัดการสวนของตนเองให้ต้นไม้อยู่รอดผ่านพ้นช่วงวิกฤตภัยแล้งนี้ไปได้เพราะต้นไม้ผลใช้เวลานานหลายปีกว่ามันจะออกดอก ติดผล เพราะฉะนั้นเราจึงมีการจัดการสวนไม้ผลในยามขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปจะร้อนและแห้งแล้ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อไม้ผล ทั้งในแง่ของปริมาณและคุณภาพผลผลิต ทำให้ผลไม้มีขนาดเล็กและคุณภาพต่ำ จึงต้องมีการดูแลให้ไม้ผลได้รับน้ำอย่างเพียงพอและสม่ำเสมอ โดยมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

๑. การให้น้ำ โดยคำนึงถึงการให้น้ำแบบประหยัดที่สุด

๑.๑ ให้น้ำต้นไม้ผล ภายในบริเวณรัศมีทรงพุ่มเท่านั้น อย่าให้น้ำมากจนไหลแฉะไปทั่วสวน

๑.๒ ให้น้ำ แบบระบบน้ำหยดหรือหัวเหวี่ยงขนาดเล็กจะช่วยประหยัดน้ำได้มากกว่าการใช้สายยางรดน้ำ

๑.๓ ให้น้ำครั้งน้อยๆ แต่บ่อยครั้ง เพื่อลดการสูญเสียน้ำเปลี่ยนช่วงเวลาการให้น้ำเป็นช่วงกลางคืน เพื่อช่วยให้พืชลดการระเหยน้ำจากการถูกแดดเผา

๒. การใช้วัสดุคลุมดิน

๒.๑ โดยคลุมจากโคนต้นไม้ผลจนถึงแนวรัศมีทรงพุ่ม วัสดุที่ใช้ ได้แก่ ใบไม้แห้งที่ร่วงหล่นจากต้นไม้ผลเอง ใบตองแห้ง ทางมะพร้าว กาบมะพร้าว หญ้าแห้ง เป็นต้น ซึ่งวัสดุคลุมดินจะช่วยชะลออัตราการระเหยของน้ำจากผิวดินให้ช้าลง และวัสดุเหล่านี้จะค่อยๆ ผุพังเป็นอินทรีย์วัตถุ ทำให้ดินร่วนและมีการอุ้มน้ำดีขึ้น

๒.๒ กรณีต้นไม้อ่อนใช้วัสดุช่วย ในการพรางแสง เพื่อลดความเข้มแสง

๓. การตัดแต่งกิ่ง

๓.๑ ไม้ผลที่เก็บเกี่ยวในช่วงต้นฤดูแล้ง หลังการเก็บผลแล้ว ควรทำการตัดแต่งกิ่งให้ทรงพุ่มโปร่ง เพื่อลดการระเหยน้ำทางใบ และช่วยให้การออกดอกติดผลในฤดูต่อไป เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

๓.๒ ไม้ผลบางชนิด เช่น ทูเรียน หากประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำในช่วงการติดผล อาจทำให้ต้นโทรมและถึงตายได้ หรือมังคุดที่ติดผลแล้ว หากขาดแคลนน้ำ ผลจะมีขนาดเล็ก ก้นผลจีบ คุณภาพไม่ดี จะต้องรีบทำการตัดทิ้งให้หมด และหาน้ำจากแหล่งอื่นมารดอย่างประหยัดที่สุด

๔. การกำจัดวัชพืช ควรกำจัดตั้งแต่ต้นฤดูแล้ง และใช้เศษวัสดุที่แห้งแล้วมาคลุมโคนต้นไม้ผล แต่ในระยะที่ขาดแคลนน้ำมากๆ ไม่ควรทำการกำจัดวัชพืชหรือไถพรวนดิน เพราะจะทำให้ผิวดินแห้งเร็วมากขึ้นอีก

๕. การจัดหาแหล่งน้ำ

๕.๑ ปรับปรุงบ่อน้ำให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ และสูบน้ำจากแหล่งน้ำใกล้เคียงมาเก็บกักไว้

๕.๒ สวนผลไม้ที่อยู่ใกล้ทะเล จำเป็นต้องกักน้ำจืดไว้ เพื่อป้องกันน้ำเค็มที่จะเข้ามาในสวน ตรวจสอบระบบส่งน้ำควบคุมอย่าให้น้ำรั่วไหล หากมีฝักตบชวา จอก แหน หรือสาหร่าย อยู่ในท้องร่องสวนเป็นจำนวนมาก ควรนำขึ้นมาคลุมบริเวณโคนต้นไม้ผลเพื่อรักษาความชื้นได้

๖. การทำแนวกันไฟรอบสวน เพื่อป้องกันไฟไหม้สวน เนื่องจากฤดูแล้งอากาศร้อนจัดและมีใบไม้แห้งมาก โอกาสเป็นเชื้อเพลิงอย่างดี

กลุ่มอารักขาพืช

W ๓๗/๒๕๖๑ สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร

การดูแลสวนยางพาราช่วงแล้ง

เนื่องจากในช่วงเข้าสู่ฤดูแล้งแดดลมแรง ทำให้ปริมาณน้ำและความชื้นในดินมีน้อย ส่งผลให้ต้นยางตายได้ โดยเฉพาะสวนยางเพิ่งปลูก ต้นยังเล็ก ระบบรากยังไม่แข็งแรง ควรมีการดูแลดังต่อไปนี้

๑. การรักษาความชื้นในดินโดยวิธีการคลุมโคน ซึ่งวัสดุที่ใช้ในการคลุมโคนเป็นวัสดุที่มีในท้องถิ่นเช่นฟางข้าว หรือเศษซากวัชพืชที่มีอยู่ในแปลงยาง คลุมเป็นวงกลมบริเวณโคนต้นยางห่างจากโคนต้นยางประมาณ ๕-๑๐ เซนติเมตร จะช่วยรักษาความชื้นในดินและลดอัตราการตายของยางเล็กได้

๒. ควรตัดแต่งกิ่งเหลือไว้จำนวนที่เหมาะสม จะช่วยลดแรงต้านลมแล้ว ยังช่วยลดการดึงเอาธาตุอาหารที่สะสมอยู่ในลำต้นมาใช้มากเกินไปอีกด้วย

๓. ไม่ควรใส่ปุ๋ยในช่วงแล้งเพราะจะเป็นการไปกระตุ้นการเจริญเติบโต ให้แตกใบอ่อนในช่วงแล้งน้ำน้อย จะทำให้ต้นยางมีน้ำไม่พอใช้มากขึ้น ส่งผลทำให้ต้นเหี่ยวเฉาและตายได้

๔. การป้องกันรอยไหม้จากแสงแดด มักปรากฏรอยไหม้จากแสงแดด ซึ่งเกิดจากเนื้อเยื่อส่วนนั้นรับแสงแดดเป็นเวลานานติดต่อกันจนเนื้อเยื่อเสียหาย ดังนั้นก่อนเข้าฤดูแล้งจึงควรใช้ปูนขาว (ปูนขาวผสมน้ำอัตรา ๑:๑ หมักทิ้งไว้ค้างคืน) ก่อนจะนำมาพาลำต้นทาบริเวณโคนต้นยางส่วนที่เป็นสีน้ำตาลจนถึงสีน้ำตาลปนเขียว เพื่อป้องกันความรุนแรงจากแสงแดด หากต้นยางเป็นแผลแล้ว เปลือกแห้งล่อนเห็นเนื้อไม้ อาจมีเชื้อราหรือแมลงเข้าทำลาย ควรแกะเศษไม้ที่แห้งออก ทำความสะอาดรอยแผล แล้วใช้สีน้ำมันทาเพื่อเคลือบรอยแผล

๓. ระวางเรื่องไฟไหม้สวนยาง ควรจะทำแนวกันไฟเป็นการป้องกันไฟที่ลุกลามมาจากบริเวณข้างเคียง โดยการไถหรือขุดตากวัชพืชเป็นแนวกว้าง ๓ เมตร แต่ถ้าเป็นกรณีสวนยางขนาดใหญ่ ให้ทำห่างกันทุกๆ ๑๐๐ เมตร หากต้นยางถูกไฟไหม้ไม่รุนแรง ควรใช้ปูนขาวผสมน้ำอัตรา ๑:๑ หมักทิ้งไว้ค้างคืน ก่อนจะนำมาพาลำต้น

